

fornuftig Vis at søge en Løsning af den frygtelige Situation, som Industrien og dens Arbejdere saa længe har levet under; men binde os til et Forlig kan man ikke vente af os, enten man saa truer eller trygler os. Og hvad Vægt ligger der ogsaa paa, hvad vi mener? Hvis det konservative Folkeparti og Venstre enes, er det dem, der har Magten, og de gennemfører, hvad de vil, uanset hvad vi mener. Det er jo ogsaa sket i andre Sager uden Skrupler fra de Herrers Side.

Som sagt, hvis der kommer noget ud af de private Forhandlinger, saa vil vi naturligvis se paa det og tiltræde det, hvis vi synes, det er godt; men man maa ikke vente, at vi skal sælge Arbejdernes Ret for en Portion daarlige Linser. Antydninger, der er kommet frem om Tilføjelser til Forliget, sigtende i den Retning, skal man ikke vente at faa vor Tilslutning til. Men lad os snart faa Kortene paa Bordet. Hvis vi skal spille med, vil vi gerne se, hvad der spilles om. Og vi ønsker, at det skal være ærligt Spil i fuld Udstrækning, det skal det ogsaa blive fra vor Side. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og i øvrigt henlede Venstres Opmærksomhed paa de Spørgsmaal, jeg har nævnt: Hvorfor gennemførte man en Importlov i August? Hvorfor undergravede man den bag efter? Hvorfor indtager man nu det modsatte Standpunkt af det, man var enig i i August? Hvad mener den højtærede Handelsminister, hvad mener Venstres Ordfører med deres taagede Ord om Indrømmelser fra andre Sider som Betingelser for Toldforhøjelser til Industrierne? Kan vi ikke faa lidt nærmere Rede derpaa, thi før kan en frugtbar Forhandling dog ikke føres. Maaske ønsker man det ikke, Gudbevares, saa kan vi ogsaa vente til en anden Dag, for vor Skyld ingen Alarm, der er ingen i Landet, der tvivler om, hvem der til Skade for Industrien forhaler denne Sag.

**Drachmann:** Jeg har ikke ment, at det ærede Medlem Hr. Stauning paa Forhaand skulde give sin Tilslutning eller Velsignelse til en Ordning, der eventuelt vil blive truffet mellem to andre Partier. Men det, jeg paatalte forleden, og det, jeg havde fuldstændig Ret til at paatale,

var den Forandring i det ærede Medlems Taktik, der var at konstatere mellem hans Tale, inden den højtærede Handelsminister havde Ordet, og det, der kom senere frem i det ærede Medlems sidste Bemærkninger. Der var en paafaldende Forskel i Vurderingen af Toldsatserne. Jeg, som ved Tilfredshed tidligere har hørt det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Forsikring om, at Socialdemokratiet ikke var doktrinært i denne Henseende lige saa lidt som i andre, var noget forbavset, og denne Forbavselse gav jeg Luft. Imidlertid skal jeg lade det ærede Medlems Bemærkninger ligge. Jeg kan kun erklære mig tilfreds med hans principielle Anskuelser; og hvad han ellers anfører af sine egne Anskuelser og Meninger, maa selvfølgelig blive hans og Socialdemokratiets Sag. Jeg mener blot, at vi maa bort fra Principrytteriet i disse store Spørgsmaal, og det kan dog ikke skjules, at den Rolle, som det radikale Parti har spillet i Importreguleringen, er medvirkende til, at vi staar i den udviklede Situation, hvori vi nu staar.

I øvrigt skal jeg i Dag blot beskæftige mig med nogle Bemærkninger, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og som forekommer mig at være af stor Interesse. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rodes Tale forleden og gjorde opmærksom paa, at vi maatte ikke vente, at Czekoslovakiet vilde staa og bukke med Hatten i Haanden og købe vore Varer, hvis vi lukkede for dem og generede dem. Det ærede Medlem udtalte meget klart — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at citere det —: „Landene imellem gælder Regelen lige for lige. Lukker I for vore Varer, lukker vi for jeres. Vil I ikke have vore Varer, vil vi heller ikke have jeres“. Jeg tillader mig at minde om, at da jeg var saa uforsigtig at udtale nøjagtig det samme under Finanslovdebatten i Fjor, blev det fremstillet som noget i Retning af en Forbrydelse, det var Køllesving og Udfordring overfor Udlandet o. s. v., og det var navnlig en Fornærmelse mod de hellige Frihandelsdoktriner her til Lands. Nu ser man en af de fornemste Forkæmpere for disse Frihandelsdoktriner, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, selv gaa i Brechen for netop dette Politik-System: Noget for